

Potřeba měření času je stará jako celý kulturní vývoj lidstva. Mechanické časoměrné přístroje, jak jsou známy dnes, začaly svůj zpočátku pomalý vývoj snad již někdy na počátku druhého tisíciletí objevem hodin kolečkových, vzniklých zřejmě použitím součástí z hodin vodních, které odměřovaly čas odtékáním vody z nádoby.

První hodiny věžní se objevují již na sklonku 13. století, skutečné rozšíření výroby mechanických hodin nastalo však až v 17. století po vynálezu a užití kyvadla jako jednoduchého principu, umožňujícího dostatečně přesný chod hodinového stroje. Rozšiřování výroby hodin a jejich další vývoj pak ovlivnil vývoj techniky vůbec.

Byli to hodináři, kteří vynalézali technologie a také pro svoje přirozené exaktními vědami - matematikou, fyzikou a astronomií bylo hodinářství v době řemeslem špičkovým. měření času bylo důležité pro rozvíjejících se oborů lidské

obrábění
spojení s

každé
Přesné
mnoho
činnosti.

Přesný čas potřebovali mořeplavci pro přesné určení polohy (a dostali jej v podobě námořního chronometru již ve 2. polovině 18. století), astronomická měření pak bez přesného času nebyla vůbec možná. Hodiny v různých provedeních byly vždy chloubou majitele jako výtvar soudobé špičkové techniky a uměleckého řemesla. Byly předmětem zájmu panovníků a institucí vysoko ve společnosti postavených. Tak se dostaly hodiny i na architekturu kromě praktického účelu zřejmě také jako výraz společenské prestiže. Zhotovování hodin věžních bylo vždy velmi specifickou odnoží hodinářského řemesla.

V dobách renesance a baroku bylo základem tohoto řemesla kovářské umění. Hodinové stroje z těchto dob pocházející jsou velmi často obdivuhodným kovářským dílem nejen pro krásu detailů, ale i pro přesnost zpracování již při kování jednotlivých součástí stroje.

Věžní hodiny byly na kostelní věže a na zámecké nebo radniční budovy umísťovány z několika důvodů. Zdůrazňovaly význam stavby, které byly součástí, byly její dekorací i funkční dominantou - ciferníky hodin společně s odbíjením časového signálu na zvony nebo cimbály takovou architekturou významně oživovaly.

Především však měly věžní hodiny funkci praktickou. Jako hodiny určené pro veřejnost byly často ve své době jediným zdrojem informace o relativně přesném čase pro celé okolí - kromě hodin slunečních, které však neukazovaly čas stále.

Ciferníky hodin byly na věžích viditelné často z velké dálky a také údery paliček do zvonů nebo cimbálů byly pravděpodobně slyšitelnější než dnes, protože hladina hlukového pozadí na ulicích i v domácnostech byla tehdy nižší. Proto také hodiny na kostelních věžích jako světskou záležitost velmi často financovala obec, a to nejen jejich zřízení, ale i obsluhu, údržbu a veškeré opravy. Na mnoha věžních hodinových strojích lze nalézt nápisy dosvědčující, že hodiny byly zřízeny "nákladem místních občanů".